चিतीक am Ende eines adj. comp. nach einem Zahlwort = चिति, चिती Schicht P. 6,3,127. पञ्च ° TS. 5,6,10,2. त्रि ° 2,\$,6. एक ° 7. Vgl. चितिका 1.

चितैध (चित von 1. चि + एध) adj. rogalis: चितैधमुक्यमिति रू स्म वा एतराचनते परेतराश्चितम् AII. Ba. 4,10.

चिंत्कानकन्य a. N. pr. einer Stadt (vgl. चिक्कापाकन्य) gaņa चिक्पाा-रि zu P. 6,2,125.

चित्कार (चित् onomatop. + 1. कार) m. Geschrei: स विषीदित चित्का-रात्ताडिता गर्दभा पद्या Hir.II,30, v. l. für चीत्कार. चित्कारशब्द m. dass. Wils. - Vgl. 2. चित्ति.

चित्कार्वत् (vom vorherg.) adj. von Geschrei begleitet: वैनापकाश्चिर् वा वदनविधतयः पात् चित्कार्वत्यः Malatin. (ed. Lass.) 1,5. चीत्कार् ॰ v. L

चित्त (von 4. चित्) 1) partic. s. u. 4. चित्. — 2) n. a) das Ausmerken, Bemerken: या निस्तिरश्चित्तानि जिघामिति unbemerkt RV. 7,59,8. - b) das Denken, Vorstellen; Gedanken RV. 1, 163,11. म्रा चित्तं मत्येषु धाः 5, 7,9. ÇAT. BR. 3,2,4,16. 12,7,1,9. VS. 20,9. 18,2. यहिमंश्चित्तं सर्वमातं प्रज्ञानां तन्मे मर्नः शिवसंकल्पमस्त् ३४,5. प्राणिश्चित्तं सर्वमातं प्रज्ञानाम् Мимр. Ир. 3,1,9. यिचतस्तेनैष प्राणमायाति Рааспор. 3,10. चित्तं वाव सं-काल्पाइयः KHAND. Up. 7,5,1. मा भूते चित्तमीदशम् habe nicht solche Gedanken Haniv. 14674. म्रनेकचित्तविभात Bhag. 16, 16. मिचतः सततं भव 18,57. Buig. P. 3,7,8. — c) Absicht, Vorsatz, Wille RV. 1,170, 1. 知中 षीं चित्तं प्रवृधी वि नेशत् 10,128,6. VS.12,58. मर्म चित्तमुपापिसि AV.1, 34, 2. 3, 8, 6. चित्तं वीर्त्सत्याकृतिं पुरुषस्य च 5, 7, 8. 3, 2, 1. 1gg. 11, 8, 27. 19,4,2. प्रैणान्दे मनेता प्र चित्तेनात ब्रह्मणा 3,6,8. 25,6. चिताकृत च य-इदि TBa. 2,2,4,1. Çâñkh. Ça. 10,4,6. Pâr. Gạh. 1,8. स्रक्ते तावतस्वामि-नाश्चित्तम्न्वतिष्ये dem Gebieter zu Willen sein Çak. Ch. 32, 3. — d) Herz, Gemüth, Geist Naign. 3,9. AK. 1,1,4,9. H. 1369. देवं स्वचित्तस्यम् Çve-TÂÇV. Up. 6,5. सत्तानामपि लह्यते विकृतिमिश्चतं भयक्राधयोः Çak.38. चि-त्ते निवेश्य 42, v. l. तत्त्वया चित्ते कर्तव्यम् beherzigen Pankat. 140, 17. स्व-स्यचिता 128,19. पिपासाकुलितचित 242,5. भीत DAG. 2,10. व्हुष्ट ad Мвсн. 113. जनस्य चित्तं क्रियते समन्मयम् қт. 1,5. श्रवशेन्द्रियचित्तानाम् Нит. І, 6. नर्चित्तप्रमायिन् В. 1,9,4. बहुणाकृष्टचिता Vid. 149. यतचित्ता-त्मन् Вилс. 4,21. शोकोन्मिथतचित्तात्मन् N. 10,8. ध्येये चित्तस्य स्थिर्व-न्धनम् H. 84. पदासी दुर्वारः प्रसर्ति मदिश्चित्तकरिणः (mit einem Elephanten in Parallele gestellt) Çantıç. 1, 22. Intelligenz, Vernunft Kap. 1, 59. Jo-GAS. 1, 37. 2, 54. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 47. 140. 141. COLEBR. Misc. Ess. 1,392. fgg. — e) personif.: चित्तं सैतानेनं (प्रीणाति) TS. 1, 4, 26, 1. vgl. म्रचित्त, इरू॰, चल॰, पूर्व॰, प्रायश्चित्त, लघु॰, सु॰, स्थिर॰.

चित्तं गर्भा (चित्त + गर्भ) adj. f. sichtbar schwanger RV. 5, 44, 5; vgl. oben u. 4. चित् mit वि.

चित्तचारिन् (चित्त + चा°) adj. nach Jmdes (gen.) Wunsch versahrend, willsahrend: पतीनां चित्तचारिणी MBu. 3,14668.

चित्तज्ञन्मन् (चित्त + ज्ञ°) m. der im Gemüth Enstandene, Liebe, der Liebesgott Daçak. 1706, 13. — Vgl. चित्तभू, चित्तयोनि, मनसिज्ञ.

चित्तज्ञ (चित्त + ज्ञ) adj. herzenkundig; davon nom. abstr. ्ज्ञता f. San. D. 158.

चित्तनाश (चित्त + नांश) m. das Schwinden des Bewusstseins Daç. 2.68.

चित्तनिर्वृति (चित्त + नि॰) f. Gemüthsruhe Pankkat. I,234. चित्तप्रसन्नता (चित्त + प्र॰) f. Heiterkeit des Gemüths H. 315.

चित्तप्रसादन (चित्त 🛨 प्र º) n. Gemüthserheiterung Indr. 2, ३ ।.

चित्तभू (चित्त + भू) m. Liebe, der Liebesgott Wils. — Vgl. चित्तजन्मन्. चित्तमोक् (चित्त + मोक्) m. Geistesverwirrung DAG. 2,67.

चित्तयोनि (चित्त + योनि) m. Liebe Ragn. 19,46. — Vgl. चित्तजन्मन्. चित्तराग (चित्त + राग) m. Zuneigung Çâx. Cn. 36,3 (im Prákrit).

चित्तवत् (von चित्त) adj. mit Vernunst begabt P. 1,3,88. verständig, klug Kulnd. Up. 7,5,2.

चित्रविकार (चित्र + वि°) m. Gemüthsveränderung, Gemüthsstörung MBH. 18.74.

चित्तविनाशन (चित्त + वि°) adj. das Bewusstsein vernichtend gaņa नन्यादि zu P. 3,1,134.

चित्तविद्भव (चित्त + वि°) m. Gemüthsstörung, Wahnsinn H. 320.

चित्तविश्रम (चित्त + वि °) m. dass. AK. 1,1,7,26. MBn. 18,74.

चित्तविश्लेष (चित्त + वि॰) m. das Auseinandergehen der Herzen, Freundschaftsbruch: व्यद्धियेन मित्रेण सक् चित्तविश्लेष: Pankat. 223, 17.

चित्तवृत्ति (चित्त + वृत्ति) f. 1) Gemüthsstimmung, Gefühl: ऋक्ते रागव-इचित्तवृत्तिरालिखित इव सर्वतो रङ्गः Çir. 4,11. श्रात्माभिप्रायसंभाविते-ष्टजनचित्तवृत्तिः प्रार्थियता विडम्ब्यते 21,6. श्रक्ं तावत्स्वामिनश्चित्तवृत्ति-मनुवर्तिष्ये 23,14. मय्येव विस्मर्णद्राह्मणचित्तवृत्ति 119. तथापि मम त-स्योपिर चित्तवृत्तिर्न विकृतिं याति Pahkar. 58,25. — 2) das Denken, Vorstellen Vedantas. (Allah.) No. 109. 112 u. s. w. योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः Jo-GAS. 1,2.

चित्तसमुन्नति (चित्त + स°) f. Stolz, Hochmuth AK. 1,1,2,22. चित्तस्थित (चित्त + स्थित) im Herzen befindlich, m. Bez. eines Sæmadhi Vivan 18

चित्तानुवर्तिन् (चित्त + म्रन् ) adj. Jmdes Willen thuend: पर् V вт. 29,16. चित्ताभाग (चित्त + म्राभाग) m. volles Bewusstsein AK. 1,1,4,11.

1. चिंति (von 4. चित्) f. 1) das Denken; Verstand, Einsticht: (इन्ह घेकि) चितिं दर्तस्य सुभग्रतम्म R.V. 2,21,6. चितिरा उपवर्हणं चर्तुरा श्रभ्यान्नेनम् 10,85,7. VS. 12,31. 17,78. TBa. 2,2,4.1. Çiñku. Ça. 10,14,6.
यद्भतम्तिपदे चित्त्या मनसा कृदा Kauç. 42. pl. Gedanken; Andacht (daher bei den Comm. öfters = कर्मन्)ः क्रत्वा दर्तस्य तर्रूषो विधर्मणि देवासी श्रम्मं जेनयत् चितिभिः R.V. 3,2,3. 3,3. 5,44,10. त्यामग्रे मनीषिणस्त्रा किन्वति चितिभिः 8,44,19. Villaku. 9,3. Absicht, neben श्राक्रति AV. 5, 6,10. 24, 1. 6,41, 1. श्राक्रतीनां चित्तीनां चेतसां विशेषाणां चाधिपत्रये Buåc. P. 5,18,18. — 2) der Verständige: चित्तिमचित्तिं चिनवृद्धि वृद्धान् R.V. 4,2,11. चितिरूपा देमें विश्वापुः सर्वेव धीर्राः सुमार्य चक्रः 1,67,10(5). — 3) personif. die Gemahlin Atharvan's und Mutter des Dadhjańk Buåc. P. 4,1,42. — Vgl. श्रचिति, पूर्वं, प्रायश्चिति.

2. चित्ति f. nach Durga so v. a. चटचटाशब्दकर्मन् das Knistern, Zischen (vgl. चित्कार): सा चित्तिभित्ति कि चकार् मर्त्यम् RV. 1, 164, 29. In Nis. 2,9 giebt die ältere Rec. keine Erklärung; nach der jüngeren ist चित्ति = कर्मन्, so auch Sis., was auf einer Verwechselung mit 1. चित्ति hernht.

चित्तिंन् (von चित्त) adj. verständig: ज्यार्यस्वतिश्वितिन् मा वि यैष्टि AV.